

ADRIANA VOL SER GLADIADORA

Cristina Cosials

Curs 2025-26

SINOPSI

En època romana, les dones no podien decidir sobre el seu futur. Les noies de classe alta havien de formar-se per ser bones mares i mestresses de casa. Algunes, perquè eren esclaves o s'havien de guanyar la vida, lluitaven de gladiadores. Aquesta història ens parla de l'Adriana i la Valèria, cap de les dues estava d'acord amb el que s'esperava d'elles i volien decidir el seu futur.

PERSONATGES (26)

NARRADORS 1 i 2

VALÈRIA (GLADIADORA)

ADRIANA (FILLA)

CORNÈLIUS (PARE PATRICI)

OCTÀVIA (MARE PATRÍCIA)

ATILIUS (MESTRE)

MARCUS, FLAVIO, MAXIMO, CASIO (GERMANS)

AURÈLIA (SACERDOTESSA)

VESTALS (3)

GLADIADORS (2)

ESCLAUS (2)

SOLDATS (3)

JULIUS (AMO DELS GLADIADORS)

LLADRES (3)

VESTUARI

VALÈRIA – ADRIANA - GERMANS

(Túnica curta de colors, cordill de cinturó, sandàlies)

PARE PATRICI

(Túnica llarga, toga, sandàlies)

MARE PATRICIA

(Túnica llarga, palla (toga per a les dones) , sandàlies, diadema)

SACEDORTESSA - VESTALS

(Túnica, vel, espelmes, sandàlies)

SOLDAT

(Túnica curta, cuirassa, espasa, casc i sandàlies)

CENTURIÓ

(Túnica curta, casc amb plomall, sandàlies, cinturó i espasa)

MESTRE - MERCADER - LLADRES

(Túnica curta, toga curta, cinturó de cordill, sandàlies)

GLADIADOR

(Túnica curta, protectors, espasa i escut)

ESCLAU

(Túnica curta, sandàlies i cinturó de cordill)

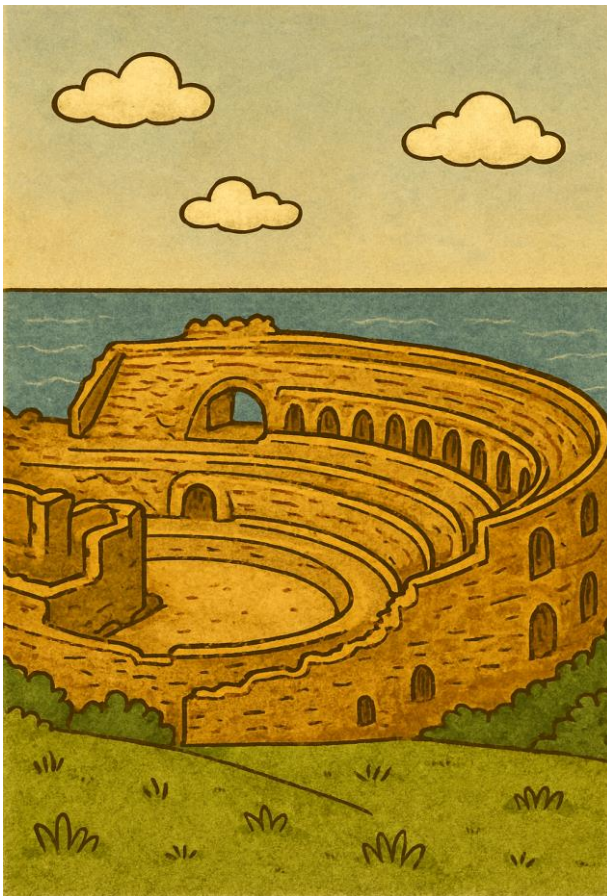

ESCENOGRAFIA

Domus romana

Amfiteatre

ESCENA 1

(Entren dos personatges que representen ser historiadors. Un per cada costat de l'escenari)

NARRADOR 1: Benvinguts a l'Antiga Tàrraco

NARRADOR 2: Meravellosa ciutat romana als peus del Mediterrani.

NARRADOR 1: El meu company i jo us acompanyarem a conèixer la ciutat...

NARRADOR 2: ...i les peripècies de la Valèria i l'Adriana. Comencem! *(Es posen les ulleres.)*

NARRADOR 1: Estem en una **domus** o típica casa romana d'una família patrícia, és

a dir una família amb calerons. *(Fa els gest amb els dits i clica l'ullet.)*

NARRADOR 2: És l'hora de dinar i els esclaus s'afanyen a servir els seus amos que mengen estirats al **triclinium**.

(Surten els narradors per la dreta. Entra el matrimoni per l'esquerra.)

CORNÈLIUS: Estimada, avui provarem el **gàrum** que el nou cuiner ens ha preparat expressament per les celebracions del **Les Saturnals**.

OCTÀVIA: Espero que aquest cuiner ho faci millor que l'últim, si no, també el tornarem a vendre al mercat d'esclaus.

(S'estiren als triciclum. Entra l'ESCLAU 1 per l'esquerre)

ESCLAU 1: *(Fent reverències)* Bon dia estimats amos, teniu la gana preparada per provar totes les delícies que us hem preparat.

CORNÈLIUS: Deixa't de ximpleries i porta'ns els plats.

ESCLAU 1: *(Pica de mans per cridar els altres esclaus)* Ja podeu portar les viandes.

ESCLAU 2: *(Entren per l'esquerre, portant unes safates)* Aquí les teniu, diu el cuiner que ho ha preparat amb molta cura i devoció.

OCTÀVIA: Ara ho comprovarem...*(Ho tasta.)*..mmmm, deliciós...aquest regust

de peix és insuperable. Per fi un **gàrum** com cal!

ESCLAU 2: Així li podem dir al cuiner que es queda?.

ESCLAU 1: De moment ! *(Ho diu emfàticament. Després en veu baixa li diu als altres esclaus)*...amb la senyora Octàvia no se sap mai.

(Marxen els esclaus per l'esquerre. Es queda el matrimoni menjant. Entren l'ADRIANA i els seus germans perseguint-se per l'esquerre)

MARCUS: Ha, ha, ha! Pare, mare, l'Adriana diu coses molt rares!

FLAVIO: Diu que vol ser gladiadora!

MÀXIMO: I lluitar al circ!

CASIO: I matar bèsties ferotges!

ADRIANA: Vosaltres si que sou unes bèsties ferotges, que esteu tot el dia fent-me la punyeta, pesats!

CORNÈLIUS: Adriana, les dames no lluiten ni es barallen.

OCTÀVIA: Les dames cuiden dels seus fills i la seva casa.

ADRIANA: Diràs que manen als seus esclaus que cuidin els seus fills i la seva casa...

CORNÈLIUS: No siguis impertinent!

ADRIANA: Doncs jo vull aprendre a lluitar, encara que només sigui per defensar-me dels meus germans!

(Entra el mestre ATILIUS per la dreta)

ATILIUS: Bons auguris, com esteu els meus estimats alumnes! Avui anirem al **Ludus** que hi ha al costat de l'amfiteatre per conèixer alguns dels nostres gladiadors més valents. Esteu preparats?

GERMANS: Nosaltres ja tenim una gladiadora a casa, ha ha ha! *(comencen a perseguir-se i surten per la dreta)*

ADRIANA: Sou uns pesats! *(surt darrera d'ells corrent)*

OCTÀVIA: Mestre Atilius, vigileu la meva filla, ara se li ha ficat al cap que vol aprendre

a lluitar.

ATILIUS: No patiu, quan vegi com és de debò, segur que se li traurà aquesta idea del cap. *(Saluda i se'n va per la dreta)*

(El pare i la mare s'aixequen, saluden i se'n van per l'esquerre)

ESCENA 2

(Música. Canvi d'escenografia. Fons amb l'amfiteatre. Entra ATILIUS amb els seus alumnes i es posen a llegir i escriure)

NARRADOR 1: Estem a prop de l'Amfiteatre.

NARRADOR 2: Atilius espera trobar el seu amic Julius perquè expliqui als seus alumnes com es preparen els gladiadors.

NARRADOR 1: Les vistes al mar són espectaculars.

NARRADOR 2: Els vaixells, carregats d'animals i esclaus, arribaven a la platja i des d'allí els portaven fins l'amfiteatre.

JULIUS: *(Entra amb Valèria per l'esquerre)* Salve Atilius, els teus alumnes són molt treballadors, ja saben llegir i escriure.

ATILIUS: No tant com jo voldria, es distreuen amb molta facilitat.

JULIUS: Ha ha! On hi hagi una bona lluita que es treguin els **papirus**.

ATILUS: Només falta que els diguis això.

JULIUS: Tens raó. Nois, feu el favor d'estudiar o haureu de fer com la Valèria, lluitar per un plat de menjar.

ATILIUS: Vine, et presentaré un dels meus lluitadors preferits i m'acompanyaràs a comprar un nou esclau. Valèria queda't aquí, ara torno. *(Marxen junts per la dreta)*

MARCUS: I nosaltres, aprofitem per jugar una mica. *(Deixen les tauletes i s'assenten en rotllana)*

FLAVIO: Jo he portat les **tabes**.

MÀXIMO: Jo prefereixo jugar al tres en ratlla.

CASIO: Doncs jo a la gallineta cega.

MARCUS: Jo sóc el gran i dic que juguem a les tabes. *(Es posen al fons de l'escenari)*

ADRIANA: Doncs jo me'n vaig a parlar amb la Valèria. *(S'hi apropa)* Salve Valèria, de veritat ets una gladiadora?

VALÈRIA: No tinc més remei, em van fer esclava i se'm van emportar del meu poblat.

ADRIANA: Ho sento...i com és que saps lluitar?

VALÈRIA: Al meu poble les dones també lluiten com els homes i des de petites ens ensenyen a defensar-nos. Per mi és molt fàcil.

ADRIANA: Ja voldria saber-ne jo, per defensar-me dels pesats dels meus germans.

VALÈRIA: Si vols jo et puc ensenyar... si tu m'ensenyes a llegir i escriure.

ADRIANA: De veritat, m'ho dius de veritat?!

VALÈRIA: Si trobes la manera de veure'ns, jo t'ensenyaré a lluitar.

ADRIANA: La trobaré, i tant que la trobaré!

(Entra ATILIUS amb dos gladiadors, seguit de JULIUS per la dreta.)

JULIUS: Ja som aquí. Us presento les dos noves estrelles de l'Amfiteatre. Aquest esclau me l'han venut com un dels millors lluitadors de la Mediterrània. Em farà d'or! Aquest altre gladiador ja es un home lliure, com confirma la seva espasa de fusta, però és clar, d'alguna cosa s'ha de viure, oi?

ATILIUS: Aprofiteu per preguntar el que vulgueu?

FLAVIO: Quina és la teva especialitat?

GLADIADOR 1: Jo la xarxa i el trident

GLADIADOR 2: Jo l'espasa i la llança

CASIO: Com es que segueixes lluitant com a gladiador ara que ets lliure

GLADIADOR 2: És el que millor sé fer, tinc un sostre i puc menjar carn més sovint.

MÀXIMO: I aquesta noieta?

JULIUS: La van fer esclava i ara la preparo per lluitar, al seu poble les dones també són guerreres. Veniu us ensenyaré on s'entrenen.

CASIO: Va! A mi no m'agraden les lluites de dones, prefereixo les lluites amb animals.

JULIUS: Molt bé, vosaltres dos prepareu-vos per demostrar el que sabeu fer. Lluiteu!

(Els dos GLADIADORS es preparen i en un moment donat el GLADIADOR 2 es fa una petita rascada i quan veu sang es desmaia.)

GLADIADOR 1: Sang, sang! Ai que no puc...

GLADIADOR 2: Però si no li he fet res!

JULIUS: Ja m'han tornat a enredar, serà possible! (L'aixequen i surten d'escena)
(Surten d'escena ATILIUS i els germans. Entren els lladres.)

LLADRE 1: Heu vist la nena?

LLADRE 2: Era veritat el que vaig sentir al mercat, en Julius té una gladiadora.

LLADRE 3: Una gladiadora pot valer moooolts diners!

LLADRE 1: Haurem de vigilar i trobar el moment per raptar-la

LLADRE2: Raptar-la i portar-la a Roma

LLADRE 3 Raptar-la, portar-la a Roma i guanyar uns bons dinersons!!! (Surten rient.)

ESCENA 3

NARRADOR 1: Ja heu conegut els nostres protagonistes i com viuen.

NARRADOR 2: També heu conegut uns altres protagonistes, una mica més trapelles i buscavides.

NARRADOR 1: Aquest trio, sense voler, canviarà la vida de la Valèria i l'Adriana.

NARRADOR 2: Els tres lladres van estar vigilant la Valèria i van descobrir que a les nits, en secret, es trobaven amb l'Adriana per entrenar.

NARRADOR 1: Mentrestant, Octàvia, la mare d'Adriana segueix preocupada per les inclinacions de la seva filla i decideix parlar amb la Aurèlia , la sacerdotessa.

NARRADOR 2: L'ha convidat a casa seva perquè parli amb la seva filla i intenti convèncer-la.

OCTÀVIA: Estic fins al capdamunt! Tot el dia barallant-se amb els seus germans! Tot el dia lluitant! Aquesta filla meva em farà parar ximpleta! (Entra AURÈLIA seguida de les VESTALS.) Salve Aurèlia, per fi! M'has d'ajudar amb la meva filla.

AURÈLIA: Sempre al teu servei, he portat algunes vestals del temple. A les noies sempre els agrada veure l'elegància de les vestals. Crida a la teva filla!

OCTÀVIA: Adriana! Vine ara mateix.

ADRIANA: Què vols mare?

OCTÀVIA: Estimada, ja t'estàs fent gran i hem de pensar en el teu futur. Et vull presentar l'Aurèlia, la sacerdotessa del temple. Escolta-la amb atenció!

AURÈLIA: Ets una jove molt maca. Ets perfecte per ser vestal del temple.

ADRIANA: Jo no vull ser vestal!

OCTÀVIA: Tu seràs el que diguin els teus pares.

VESTAL 1: De debò no vols anar vestida com nosaltres?

VESTAL 2: Aprendre a ballar i cantar

VESTAL 3: Que tothom et respecti i t'honori.

ADRIANA: Jo vull ser gladiadora.

VESTALS: Queeee!???

AURÈLIA: No feu cas. Feu-li una demostració de les vostres habilitats. Adriana fes el mateix que facin elles.

(Les VESTALS comencen a ballar i l'ADRIANA només fa moviments de lluita)

AURÈLIA: Això es un cas perdut. Octàvia no et puc ajudar, ho sento. Noies tornem al temple, aquestes noves generacions ja no son el que eren.

OCTÀVIA: No marxeu encara, deixeu que us convidi a beure una mica d'hidromel. (A l'Adriana) Quin disgust! Quin disgust! Si la teva àvia aixequés el cap!

ADRIANA: Potser l'àvia també hauria volgut fer de gladiadora.

OCTÀVIA: Quina paciènciaaaaaa!!! (Surten totes d'escena.)

ESCENA 4

NARRADOR 1: Mentrestant, els lladres han estat descoberts

NARRADOR 2: Els esclaus els han vist espiant la casa i han avisat l'amo.

NARRADOR 1: Cornèlius, ha avisat el Centurió perquè els intenti atrapar.

NARRADOR 2: Al mateix temps, Julius li vol vendre a en Cornèlius, el nou gladiador, com a esclau i han quedat per parlar-ne.

(Entren en CORNÈLIUS amb el CENTURIÓ i els SOLDATS.)

CORNÈLIUS: Amic meu, estic molt preocupat, els meus esclaus m'han dit que cada nit ronden la meua casa tres personatges molt sospitosos.

CENTURIÓ: Cornèlius, no cal que pateixis, els meus soldats vigilaran la teua casa el temps que calgui.

SOLDAT 1: Ens amagarem i ningú sabrà que hi som.

SOLDAT 2: Pobres d'ells si s'atreveixen a entrar a robar.

SOLDAT 3: Els atraparem! Ningú sabrà que estem aquí *(Li cauen les llances a terra fent molt de soroll)*

CORNÈLIUS: Això espero. Podeu passar i amagar-vos!

(Surten els SOLDATS i entren JULIUS i els GLADIADORS.)

JULIUS: Ave Cornèlius! Aquí tens l'esclau que t'havia de presentar. És un campió, fort i valent que protegirà la teua casa de qualsevol perill.

CORNÈLIUS: Arriba en bon moment, fes-me una demostració i si es com dius el compraré.

JULIUS: *(als gladiadors amb veu baixa)* Feu bé el paperot i us guanyareu unes monedes.

GLADIADOR 1: Ave César, moriturim te salutam!

GLADIADOR 2: Au va! No exageris!

(Els GLADIADORS comencen a fer veure que lluiten i en un moment donat el GLADIADOR 2 veu una abella i comença a defensar-se. El GLADIADOR 1 el fereix sense voler i es torna a desmaiar)

JULIUS: Quina manera de fer el ridícul!

CORNÈLIUS : No entenc res, aquest ens ha de defensar. Porta'l la cuina i que li donin una mica d'aigua.

(Surten tots portant a coll i bé l'esclau desmaiat.)

NARRADORS

(Amb un fons d'ombres xineses, passen, els soldats, passen l'Adriana i la Valèria, passen els lladres, passen els esclaus de la casa, passen l'Octàvia amb les vestals)

NARRADOR 1: Sense saber-ho, tots els nostres protagonistes es troben dins la casa.

NARRADOR 2: Es trobaran? No es trobaran?

NARRADOR 1: I si es troben què passarà?

NARRADOR 2: Aconseguiran raptar la Valèria?

(Entren la Valèria i l'Adriana)

VALÈRIA: M'encanta que ens trobem cada nit. Ja has après molts trucs. Ets una bona alumna

ADRIANA: Tu també has avançat molt llegint i escrivint.

VALÈRIA: Avui gairebé no he menjat, tens alguna tros de pa per donar-me?

ADRIANA: Seu aquí i espera'm. Segur que trobo alguna cosa a la cuina

(Marxa i entren els LLADRES)

LLADRE 1: Ara que està sola. Aprofitem!

LLADRE 2 I 3: Agafem-la!

(Entren JULIUS, CORNÈLIUS I ELS GLADIADORS)

GLADIADOR 1: Quiets!

LLADRES: Mai!

GLADIADOR 2: Ai que ens ataquen (es desmaia i quan el Gladiador 1 el vol ajudar, li donen un cop i també es desmaia)

LLADRES: I vosaltres no us mogueu! (Els intenten lligar)

(Entren Octàvia, Atilius, Aurèlia i les Vestals)

TOTES: Socors! Lladres! Ajuda!

LLADRE 1: Vosaltres a callar

LLADRE 2: Ens podem disfressar de vestals per fugir i que no ens descobreixin

LLADRE 3: Doneu-nos els vostres vels. (Els lladres se'ls posen per damunt)

(Entren el Centurió i els soldats)

CENTURIÓ: Que ningú es mogui! Deteniu-los!

SOLDAT 1: A qui?

SOLDAT 2: Qui es qui?

SOLDAT 3: Quiquiriquí??!!

(Entra ADRIANA amb els esclaus que porten plats de menjar)

ADRIANA: És pot saber què passa aquí?

VALÈRIA: Es veu que em volien raptar

LLADRES: I ho farem!

ADRIANA I VALÈRIA: Una, dos i ...tres!!! (Agafen els vels i els envolten i lliguen)

(Entren els germans)

FLAVIO: Au, quin munt de gent!

MÀXIMO: Que hi ha una festa?

MARCUS: Ostres, no ens aviseu mai!

CASIO: Marxa, marxa!!!

TOTS: Marxa????!!!!

CENTURIÓ: Que marxem que aquesta història ja s'ha acabat.

(Es queden congelats)

NARRADOR 1: fins aquí l història de la Valèria i l'Adriana

NARRADOR 2: Potser us preguntareu que va passar amb els nostres personatges

NARRADOR 1: El centurió i els soldats es van emportar els lladres a presó.

(Saluden i marxen)

NARRADOR 2: l'Aurèlia i les Vestals se'n van tornar al temple a refer-se de les emocions viscudes.

(Saluden i marxen)

NARRADOR 1: L'Atilius se'n va emportar en Július i els gladiadors abans que en Cornèlius s'enrecordés que havia intentat enredar-lo.

(Saluden i marxen)

NARRADOR 2: Els germans van marxar cap a la cuina amb els esclaus perquè de sobte els havia agafat la gana

(Saluden i marxen)

NARRADOR 1: I què va passar amb la Valèria i l'Adriana. Doncs que en Cornèlius i l'Octàvia van decidir adoptar-la.

NARRADOR 2: I van prometre que les deixarien seguir lluitant, saber-se defensar té una part molt pràctica, però que també haurien d'estudiar.

(Saluden i marxen)

NARRADOR 1: I nosaltres també ens hem d'acomiarar, doncs hem arribat al final de la història

NARRADOR 2: I com diuen els romans moderns: Si non e vero e ben trovato!

FI

GLOSARI

Toga: Roba llarga que envoltava el cos damunt la túnica.

Palla:

Domus: És un tipus de casa romana de les famílies amb un nivell econòmic alt.

Triclinium: És un sofà on s'estiraven per menjar.

Gàrum: És una salsa feta amb peix i espècies.

Les Saturnals: Festival on es celebrava el renaixement de l'any.

Ludus: Escola d'entrenament dels gladiadors.

Papirus: Suport fet de plantes aquàtiques que es feia servir per escriure.

Tabes: Peces de joc fetes d'ossos de cabra i ovella.